

Nr 466

Av herr Nilsson i Gävle m. fl., om sänkning av rösträttsåldern.

Ungdomen behandlas av samhället som vuxna individer flera år innan de uppnått myndighetsåldern eller erhållit rösträtt. I realiteten upphör samhället att betrakta den enskilde individen som barn vid 16 års ålder. Skatteplikt har alla med egna inkomster också före denna ålder.

Det stora flertalet manliga ungdomar fullgör sin värnplikt innan de blivit fullvärdiga medborgare och med sin röst kan öva inflytande på exempelvis försvarspolitiken. Antalet familjebildningar där åtminstone den ena parten är yngre än 21 år växer ständigt. Många unga familjer har således ingen eller otillräcklig möjlighet att påverka för dem så angelägna frågor som bostadspolitiken och familjepolitiken.

En sänkning av rösträttsåldern är ett betydelsefullt led i strävandena att stärka och utvidga demokratin och stimulera ungdomens intresse för lösandet av samhällsfrågorna. De senaste valen har också visat, att förstaångsväljarnas valdeltagande var förhållandevis stort.

Under 1960-talet kommer antalet nya väljare att bli rekordartat. Om rösträttsåldern vore 18 år skulle vi vid höstens val ha över 300 000 nya röstberättigade medborgare.

Vill man stimulera ungdomens ideella och politiska intressen måste ungdomarna känna, att de har samhällets stöd och förtroende och att deras rättigheter står i rimlig proportion till skyldigheterna.

Med hänvisning till ovanstående vill vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär skyndsamt utredning och förslag om sänkning av rösträttsåldern vid allmänna val liksom vid folkomröstning till 18 år.

Stockholm i januari 1962

Henning Nilsson

H. Hagberg

Helmer Holmberg
